

Dosarul nr. 2rac-129/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani (jud. I. Potînga)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. V. Clima, E. Palanciuc, A. Malîi)

ÎNCHEIERE

13 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de
Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica”

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe Acțiuni
„Termoelectrica” împotriva Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 15 cu
privire la încasarea cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 31 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin
care a fost respinsă cererea de apel depusă de Societatea pe Acțiuni
„Termoelectrica” și menținută hotărârea din 6 decembrie 2017 a Judecătoriei
Chișinău sediul Rîșcani, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 18 februarie 2016, SA „Termoelectrica” a depus cerere de chemare în
judecată împotriva Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 15 cu privire la
încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că în baza contractului de livrare a energiei
termice în apă caldă nr. 15 din 1 martie 2009, încheiat între SA „Termoelectrica” și
Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 15, ultima și-a asumat obligația de a
achita lunar plata pentru utilizarea energiei termice furnizate.

Pentru energia termică livrată consumatorul, în conformitate cu prevederile
pct. 4.4 din contractul menționat, era obligat să achite lunar plata costului energiei
utilizate furnizorului, prin dispoziții de plată conform tarifelor stabilite.

A remarcat că din cauza neonorării obligațiilor contractuale prin neachitarea
bonurilor de plată pentru consumul de energie termică, Cooperativa de Construcție
a Locuințelor nr. 15 a acumulat o datorie în sumă de 179119,95 de lei pentru
perioada de consum 1 februarie 2015 - 31 iulie 2015, confirmată prin lista
facturilor și achitărilor.

În vederea soluționării pe cale amiabilă a litigiului creat, pârâtei i-au fost expediate lunar, prin intermediul bonurilor de control la factură, reclamație/somație cu acordarea unui termen de 7 zile pentru achitarea datoriei la serviciul prestat, la care însă nu a primit niciun răspuns.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 512, 513, 514, 572, 575, 602, 617 alin. (2), 619 Cod civil, art. 35, 86 alin. (2), 166, 167, 175, 176 CPC, pct. 21 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 32 din 24 octombrie 2003.

A solicitat admiterea acțiunii, încasarea de la Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 15 în beneficiul SA „Termoelectrica” a sumei de 179119,95 de lei cu titlu de datorie pentru energia termică pentru perioada 1 februarie 2015 - 31 iulie 2015 și a taxei de stat în mărime de 5236,64 de lei.

În ședința de judecată din 8 februarie 2017, reprezentantul SA „Termoelectrica”, Natalia Revencu a prezentat descifrarea care demonstrează că pârâta a stins datoria indicată în cererea de chemare în judecată, astfel, a susținut parțial acțiunea, solicitând încasarea din contul Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 15 a taxei de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată.

Prin hotărârea din 6 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, a fost respinsă acțiunea concretizată ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 31 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de apel depusă de SA „Termoelectrica” și menținută hotărârea primei instanțe.

La 1 februarie 2019, SA „Termoelectrica” a declarat recurs împotriva deciziei din 31 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe și a deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri, sub formă de decizie, prin care să fie admisă acțiunea concretizată și încasată de la Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 15 în beneficiul SA „Termoelectrica” suma de 5236,64 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată sub forma de plată a taxei de stat.

A precizat că SA „Termoelectrica”, în prima instanță, nu a mai susținut pretenția cu privire la încasarea datoriei de 179119,15 de lei de la Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 15, deoarece după intentarea acțiunii ultima a achitat benevol și treptat datoria.

Totuși, potrivit înscrisurilor anexate la materialele dosarului și reieșind din prevederile art. 3 alin. (1) lit. a) din Legea taxei de stat, la depunerea cererii de chemare în judecată SA „Termoelectrica” a suportat cheltuieli de plată a taxei de stat în sumă de 5236,64 de lei, iar reieșind din prevederile art. 97 alin. (2) CPC, prima instanță urma să încaseze de la Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 15 în beneficiul SA „Termoelectrica” suma menționată.

Prin urmare, prima instanță a admis încălcarea normelor procedurale la emiterea hotărârii ceea ce a generat emiterea unei hotărâri nefondate și neîntemeiate.

La 22 februarie 2019, Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 15 a depus referință la recursul declarat de SA „Termoelectrica”, solicitând respingerea acestuia ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 7 noiembrie 2018, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 191), însă careva date care ar confirma recepționarea acestuia de către recurentă la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 1 februarie 2019 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SA „Termoelectrica” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile

trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de SA „Termoelectrica”, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SA „Termoelectrica” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Svetlana Filincova

Nicolae Craiu